

M I N D R O L L I N G I N T E R N A T I O N A L

Dharma Dhrišti

Z P O H L E D U D H A R M Y

T Ř E T Í V Y D Á N Í

LINIE A PŘENOS UČENÍ

Jeho eminence Dzigar Kongtrul Rinpoče

Úvod

Projekty Vajra Vidyadhara byly v uplynulých pěti letech velmi aktivní. V roce 2007 Vajra Vidyadhara sponzoroval cyklus iniciací Minling Čökhör (cykly učení tradice Mindrolling) předaný Kjabdže Trulšik Rinpočem v klášteře Mindrolling v Indii. Poté následovalo historické předání kompletního souboru iniciací Rinčhen Terdzö, které předal Kjabdže Taklung Tsetrul Rinpoče v roce 2008-2009, opět v klášteře Mindrolling. Nejposlednější událostí v rámci projektů Vadžra Vidjádharma byl cyklus učení Dzogčenu Künzang Gongpa Zangthal, který předal Kjabdže Taklung Tsetrul Rinpoče v retreatovém centru Lotus Garden ve Virginii v USA. Minling Džetsün Khandro Rinpoče byla nejen hlavní hostitelkou celé této události, ale zároveň také přímo do angličtiny překládala vzácná učení, které Kjabdže Taklung Tsetrul Rinpoče předával. Těchto iniciací se účastnily stovky žáků Buddhadharmy z celého světa, jak z východu tak ze západu.

Protože jsou abišéky (zmocnění) tak klíčové a nezbytné pro praxi Vadžrajány, Dharma Dhriští považuje za důležité pomoci západním studentům lépe pochopit, co přesně abišéky jsou, co se míní linií přenosu a proč jsou tak důležité nejen pro individuální praxi, ale rovněž pro celkový rozkvět Buddhadharmy.

Proto jsme ve třetím vydání Dharma Driští – Z pohledu Dharmy, byli opět poctěni Jeho Eminencí Dziguem Kongtrul Rinpočem, který laskavě přijal náš rozhovor o dvaceti otázkách týkajících se významu wangů čili abišék a linie. Doufáme, že tento vynikající a podnětný rozhovor s Jeho eminencí Kongtrulem Rinpoče nejen zodpoví některé věcné otázky ale také podnítl čtenáře k dialogu a dotazům, ale že také bude pro bezpočet praktikujících inspirací vstoupit na cestu Vadžrajány s pečlivou pozorností vůči podrobnostem.

ŽIVOTOPIS

Jeho eminence

Dzigar Kongtrul Rinpoche

J. E. Dzigar Kongtrul Rinpoche se narodil v roce 1964 v severní Indii jako syn třetího Netena Čoklinga Rinpocheho a byl rozpoznán jako emanace Džamgona Kongtrula Lodro Thaje, velkého mistra a učence, který byl velmi aktivní při zakládání hnutí Rime. Od raného věku Rinpoche studoval se svým prvotním guru J. S. Dilgo Khjentse Rinpochem. Rinpoche obdržel učení linie Longčhen Ningthig i trojí linii Khjen Kong Čok sum (linie Džamgona Kongtrula, Khjentse Wangpa a Čokgjur Lingpy). Dzigar Kongtrul Rinpoche rovněž obdržel velké množství učení pod vedením Tulku Urgjena Rinpoche, Ňošula Khena Rinpoche a velkého učence Khenpo Rinčena.

V roce 1989 se J. E. Dzigar Kongtrul Rinpoche přestěhoval i se svou rodinou do Spojených států a v roce 1990 zahájil pětileté období jako profesor buddhistické filosofie v Institutu Naropy v Bouldru, Colorado. Ve Spojených státech Rinpoche založil organizaci Mangala Šrí Bhuti, která se věnuje udržování a šíření praxe linií Longčhen Ningthig a Khjen Kong Čok sum. Rinpoche založil rovněž v jižním Coloradu horské centrum ústraní Longčhen Džigme Samten Ling, kde sám tráví mnoho času v ústraní. Pokud

Rinpoche není v ústraní, hodně cestuje po světě, učí a vede meditační programy a ústraní.

Rinpoche v současné době předsedá a dohlíží na aktivity tří center praxe a studia Mangala Šrí Bhuti (Phuntsok Čhöling v Bouldru, Colorado, Pema Osel do Ngak Čhöling ve Vershire ve Vermontu a Institut Guna v Biru a Indii) a dvou center ústraní (Longčhen Džigme Samten Ling v Crestonu, Colorado a Guna Norling v Salvadoru da Bahia v Brazílii). Rinpoche rovněž tráví čas vedením nově založené překladatelské akademie Guna v Biru v Indii.

J. E. Dzigar Kongtrul Rinpoche je také malířem abstraktní exprese, jeho obrazy přinášejí inspiraci a vzhled lidem po celém světě. Rinpoche studoval umění a malbu u Yahne Le Toumelin, která je sama známou expresionistickou malířkou. V roce 1960 jí André Breton označil za jednu z mála žen malířek své generace, které se podaří prosadit a vyniknout.

Pro Dharma Dhrišítí je ctí i potěšením, že vám může předložit myšlenky tohoto vynikajícího učitele, jehož moudrost a duch inspirují bezpočet bytostí.

ROZHOVOR

LINIE A PŘENOS UČENÍ

Rozhovor s jeho eminencí Dzigarem Kongtrulem Rinpoče

Základním náhledem hnutí Rime je, že učení a praxe všech škol tibetského buddhismu mohou vést ke stejné dokonalé realizaci. Přesto Džamgön Kongtrul Veliký a Džamjang Khjence Wangpo se snažili s velkým úsilím získat a propagovat vzácné linie nauk, kterým hrozilo, že zaniknou. Hledali v těchto liniích, co už nebylo dostupné v rozšířenějších a známějších liniích? A proč pro ně bylo tak důležité tyto linie zachovat?

DKR: Je pravdou, že všech osm různých vadžrajánových linií může vést ke stavu osvícení nebo stavu vadžradhary. Nicméně, těchto osm různých linií, které přišly do Tibetu ze vznešené Země indické, tam byly přeneseny významnými mistry, jejichž vizí a přáním bylo šířit tyto linie a jejich nauky i praxe pro dobro bytostí. Kdyby se nějakým způsobem osobitě nezachovaly, pak by některá z aspirací a přání velkých mistrů,

dokonce i přání samotného Buddhy, byla omezena pouze na jedinou linii a její specifické nauky i praxe. A to by bylo omezující.

Navíc bytosti jsou nepochybně nejruzněji propojeny s mistry a s liniemi, naukami i praxemi, a to podle svých předchozích karmických spojení, dispozic a přání. Omezovat učení pouze na jednu či dvě linie, které jsou živé a zrovna vzkvétají, a ostatní vyřadit, by znamenalo, že by se v zájmu jedněch ostatní ztratily.

Proto Džamjang Khjence Wangpo a Džamgon Kongtrul Lodro Thaje vynaložili tolik úsilí, aby vypátrali těchto osm linií, získali jejich přenosy a nauky k praxím, a pak je praktikovali, udržovali a dále šířili. Díky tomu nyní máme všech osm živých linií. To může být dobré jak pro jednoho člověka, který praktikuje všech osm

linií jako ucelenou cestu osvícení, nebo také pro osm různých lidí, kteří praktikují osm různých linií jako ucelenou cestu osvícení, nebo i pro osm různých lidí praktikujících jednu linii jako ucelenou cestu osvícení.

To nám dává velkou a významnou příležitost zachovávat a naplňovat aspirace a přání velkých mistrů minulosti všech osmi různých linií, stejně jako možnost naplňovat vznešená přání ze strany bytostí, s jejich karmickými spojeními a sklony. Myslím, že proto mistři minulosti tolik oceňovali práci těchto dvou mistrů a i já cítím, že to byla nedocenitelná práce pro Buddhadharma.

Jaké jsou vlastnosti autentické linie nauk?

DKR: Autentická linie nauk by měla být autentickou linií Buddhadharmy, která je založená na principech tří košů (tripitaky); vináji, sútry a abhidharmy. Učení vináji zdůrazňuje princip transformace vlastního těla, řeči a mysli od negativního vytváření negativní karmy k pozitivnímu vytváření pozitivní karmy. Všechny sliby a pravidla vináji přináší člověku jistou moudrost a obratné prostředky, aby mohl transformovat tyto tři brány, nejenom studiem a znalostí, nýbrž i v samotném životě.

Učení súter více zdůrazňuje princip osvobození se od utrpení samsáry a také různé typy soustředění mysli, které člověka vedou k většímu stupni pochopení vlastní kapacity a toho, čeho mysl může dosáhnout meditačními praxemi.

Učení abhidharmy zdůrazňuje skutečné pochopení přirozenosti sebe sama nebo přirozenosti jevů, a jak jsou z absolutního hlediska prázdné. Na relativní rovině však fungují díky závislému vznikaní.

Díky tomu člověk pochopí úplný význam postupu od vnější transformace ke střednímu stupni transformace a pak k hlubokému stupni transformace. K vnější transformaci dochází

díky proměně tří bran v pozitivní jednání, za podpory rozvíjení samádhí. Pak uzrává i naše pochopení univerzální pravdy nebo přirozenosti všech věcí tak, jak jsou od počátku. Jak Buddha řekl, ať už tathágathové přicházejí na tento svět či ne, vždy existuje nirvána, neboť je vždy dharmatou.

A tak tyto tři nauky a principy těchto tří praxí nesmí chybět v sūtrajáně a v mantrajáně. Někteří lidé říkají, že mantrajána má své vlastní tři; jiní říkají, že mantrajána je více sofistikovanou formou abhidharmy. Ať už je to jakkoli, takto by měla být autentická Buddhadharma prezentována.

Autentická linie nauk by měla být autentickou linií Buddhadharmy, která je založená na principech tří košů neboli tripitaky; vináji, sútry a abhidharmy.

V tibetském buddhismu zahrnuje skutečný přenos učení lung (ústní přenos), zmocnění a výklad praxe. Jaký je význam každé této části autentického předání nauk? Kdy a jak tyto metody přenosu začaly, a jak by měly být udržovány a zachovávány?

DKR: Zmocnění má opravdové symbolické vlastnosti. Především, semínkem osvícení je samotná mysl bytostí, která je osvícené podstaty. Protože je však zastřena, musí existovat nějaký proces, který by její zatemnění očistil. Ve vadžrajáně může toto pročištění proběhnout velmi rychle díky procesu zmocnění.

Tento osvěcený stav mysli, který je přirozeností mysli všech bytostí, má mnoho potenciálních kvalit osvěcení, které musí dozrát. Takže na začátku cesty vadžrajánové praxe, má zmocnění sílu dát možnostem a semínkům velmi rychle dozrát poté, co je pročistí.

Tak v případě skvělého mistra a skvělého žáka, jejichž kvality jsou skutečně přítomny, může být pro osobu dosahující osvěcení značná část cesty završena i ve velmi krátkém čase během zmocnění. Je známo spousta takových příběhů.

***Na začátku cesty
vadžrajánové praxe má
zmocnění sílu dát našemu
potenciálu velmi rychle
dozrát poté, co jej pročistí.***

Většinou však jde pouze o zmocnění k tomu, abychom se mohli později zcela oddat praxi, kterou jsme začali se svolením gurua a požehnáním linie v čase zmocnění. A tak je zmocnění velmi potřebné. Bez něho by vadžrajánovému učení chybělo požehnání k provádění praxe. Zmocnění je k němu skutečným klíčem.

Nyní druhý přenos či ústní přenos. Když velcí mistři psali sádhany a komentáře, vložili do psaní, s každým slovem a větou, aktivně svou realizovanou mysl, stejně jako požehnání, která s sebou tato realizace nese. Když jsou vám tyto texty předčítány, dostává se i vám těchto požehnání. Tak je ústní přenos velmi potřebný jako druhá část přenosu.

Ale i zde platí, že se na základě ústních přenosů nemusíte stát ihned zcela všeznalými. Protože

mají praxe velmi hluboký a nesmírný význam, potřebujete také komentář, a proto musíte být vedeni krok za krokem přesným výkladem tématu. Proto je *tri* velmi důležitý.

První přenos je tedy více méně pro dozrání buddhovské přirozenosti; druhé dva více pro sebeosvobození ze stavu nevědomosti a zmatení. Tyto tři: *wang*, *lung* a *tri* byly proto vždy velmi významnou částí vadžrajánové cesty.

Jaký je rozdíl mezi obdržením učení, wangu, tri, lungu a odhalujícími instrukcí?

DKR: Během všech těchto přenosů se nám vlastně dostává odhalujících instrukcí. Více intenzivně se tak ale děje na konci zmocnění, při čtvrté abhišece, kdy obdržíme odhalení podstaty naší pravé přirozenosti mysli, která se neliší od přirozenosti všech tathágathů, protože takovost se neruší.

Autentický přenos učení je zajisté neoddělitelně spojen se vztahem k autentickému učiteli, který ztělesňuje kvality moudrosti a soucítění a který je ochoten pracovat se studentem na osobní rovině. Jak mnoho velkých mistrů stárne, odehrávají se přenosy nauk stále ve větším a větším měřítku, dokonce i virtuálně. Jaký význam mají tyto velké, neosobní přenosy, kde žáci nemohou mít osobní vztah s učitelem? Jakou radu byste dal žákům, kteří dostávají takto veřejným přenosem nauky a přejí si je uplatňovat v praxi?

DKR: V této otázce je mnoho podotázek. Mohu snad jen jednoduše říci, co to znamená ve vztahu k Dharmě. A ostatní je osobní a lidi si musí vybrat sami. Ale v Dharmě, v Dharmě vadžrajány, musí být učitel především skutečně velmi dobře vytrénován v praxi bódhičitty, a musí vykazovat skutečné známky hlubokého, pečlivého zájmu o osvobození ostatních a

přinášet jim takový prospěch, který překračuje běžnou péči, běžnou sebestřednost. Musí to být někdo, kdo se nestal učitelem proto, aby tím naplnil své vlastní potřeby. To musí být velmi jasné.

Pak navíc musí člověk podstoupit obecné studium Dharmy, sůtrajány a mantrajány. Především v mantrajáně musíme mít zmocnění, přenos a výklad. A nejen to, člověk musí pracovat na určitém cyklu praxí osobně s učitelem a jeho přímými pokyny, a musí mít dostatek ryzí sebedůvěry. Ovšem kromě sebedůvěry tu musí také být skutečné pozhánání linie a vědomí, že jej můžeme předávat ostatním a že může být příčinou jejich zásadní proměny.

To jsou tedy kvality mistra. Obecně je jich v tantře zmiňováno celkem deset. Myslím, že by zde měly být zahrnuty.

Říká se, že buddhismus přizpůsobil svou formu, aby mohl vyhovět potřebám lidí v každé nové zemi, kde zakořenil. Je možné, aby se podstata nauk Buddha v tomto procesu vytratila, a pokud ano, jak by to vypadalo?

DKR: Řekl bych, že ano, buddhismus se musí do určité míry přizpůsobovat kultuře, stejně jako různým preferencím lidí, aby byl více přístupný a aby přinášel skutečný užitek. Ale stav mysli lidských bytostí a zejména celkový stav mysli citících bytostí se nemění. Nevědomost není různá v jiných dobách či kulturách.

Jaké jsou stěžejní vlastnosti buddhismu, které přesahují potřeby místní adaptace?

DKR: Zmatení připoutanosti k sobě sama se během času a v různých kulturách nezměnilo. Zrovna tak tendence opečovávat a chránit sebe sama, a jak se různé činnosti tohoto opečovávání stávají pěti negativními jedy, které pak vytváří neprospěšné jednání, a jak tato neprospěšná energie ovlivňuje naši mysl, aby zmateně bloudila v samsáře, se nezměnila.

Do jaké míry by se tedy mohl buddhismus, jakožto lék nebo protijed na tyto klamné představy, přizpůsobovat nebo měnit? Musí zůstat věrný původní pravosti, aby mohl opravdu vyvolat pronikavé prostředky transformace moudrosti a obratných metod v naukách a praxi. Kdyby se adaptoval příliš na preference lidí, nejspíše by se přizpůsoboval více jejich připoutanostem než by transformoval samotnou připoutanou mysl.

V Dharmě vadžrajány musí být učitel především skutečně velmi dobře vytrénován v praxi bódhičitty a musí vykazovat skutečné známky hlubokého, pečlivého zájmu o osvobození ostatních a přinášet jim takový prospěch, který překračuje běžnou péči, běžnou sebestřednost. Musí to být někdo, kdo se nestal učitelem proto, aby tím naplnil své vlastní potřeby.

Kdyby se přizpůsoboval tak, že by dával přednost určitým naukám a odmítal by jiné, velice důležité aspekty učení a praxí, které mají velký význam pro transformaci mysli, pak by se přizpůsoboval agresivitě. Výsledným zmatením by byla hloupost, takže si myslím, že by to nefungovalo.

Můj názor je, že tu nejde o přizpůsobení či nepřizpůsobení, ale o to, jak buddhismus jako lék zabírá na nemoc, kterou je třeba léčit, a zda lze nemoc vyléčit, když je lék neúčinný, nebo je bez moudrosti a obratných prostředků. Myslím,

že to nelze, nehledě na to, jak moc populární to je.

Jaké faktory by měly být podle vás přítomné, aby mohla být nová linie považována za autentickou?

DKR: Nová linie? Nevím, co se tím myslí.

Jak můžeme zabránit tomu, abychom neuvízli ve falešné linii přenosu? Jinými slovy, jak rozeznáme autentickou linii a termy od falešných term, které mohou jednoduše pouze potvrzovat a prosazovat naše vlastní ego?

DKR: Obecně řečeno, linie term je především linií tradice Ňingma, i když nemusí být výhradně Ňingma. Jak můžeme ověřit pravost termu? Když terton termu objeví, obvykle ať už je to terma ukrytá v zemi či terma myslí, téměř vždy pochází z autentické linie, která je známá v dané oblasti nebo obecně ve světě Buddhadharmy. Pak se poradí se svým učitelem: „Mám takový druh vize, objevil jsem takovou a takovou termu, co si o tom myslíte? Bude to přínosné a nápomocné, pokud ji zveřejníme a učiníme dostupnou?“

Pak učitel prozkoumá situaci všemi možnými prostředky, které má. A když jsou všechna znamení opravdu skvělá a příznivá, dá tertonovi svolení. Pak ji terton praktikuje a musí mít skutečné požehnání Guru Padmasambhavy nebo Ješe Tsogjal, kteří ji v minulosti údajně skryli pro budoucí generace.

Po všech těchto krocích, a pokud se terma stane dostupnou, musí opět dojít k určitému prověření a schválení velkým mistrem, který je dobře znám v té oblasti nebo zemi, a který zná tento druh cyklu termu učení. Takový mistr musí potvrdit, že se jedná o skutečnou termu. Pouze v takovém případě se mohou žáci shromáždit a obdržet přenos. Takový byl příběh Čhogjura Lingpy nebo Dudžom Lingpy a dalších. A

takovým způsobem se asi stává neznámý terton velmi známým.

Když jsou objeveny falešné termy a objeví se falešní tertoni, nic takového se neděje. Když se nic z toho postupu nestane, lidé to jaksi automaticky považují za falešné.

Laskavý záměr či bódhičitta Guru Rinpočeho, Ješe Tsogjal a také tertona jsou všechna velmi přítomná v požehnáních a ve znameních těchto požehnání. V případě falešných tertonů se mnoho takových znamení neobjeví.

Co musí být přítomné v linii, mistru, naukách a žákovi, aby mohlo dojít k autentickému přenosu?

DKR: Musí být přítomný hluboký záměr osvobození a důvěra v proces, že se to může skrze Dharmu nebo praxí Dharmy uskutečnit.

Jak může být zachována linie v zemi, kde jsou takové nauky naprosto nové a neznámé?

DKR: Buddhadharma byla nová a neznámá, když se poprvé objevila v Indii a také v Tibetu, a není tomu jinak v Americe. Studium, praxe a také realizace tu musí být proto, aby požehnání mohlo pokračovat.

Když žák obdrží mnoho přenosů, jak pozná, které praxe jsou vázány samájou, jak dlouho musí praktikovat a akumulovat mantry než se dostaví realizace?

DKR: Myslím si, že více méně by se měl poradit se svým vlastním prvotním guru. Když jste však oddaní jedné určité praxi osvobozování se z utrpení samsáry do stavu osvícení, když je její součástí očištění vlastního zatemněného stavu myslí a vede k uskutečnění vlastní skutečné přirozenosti a kvalit osvícené přirozenosti,

mohou být, obecně řečeno, všechny samáje zahrnuty v této jediné tradici moudrosti.

Někteří učitelé však striktně zdůrazňují, že i když tak děláte, musíte udržovat spojení s různými formami praxí a různými přenosy, ke kterým jste obdrželi určité závazky. Takže se musíte poradit se svými různými jinými učiteli, abyste věděli, jaké tyto závazky mohou být.

Jaké jsou karmické důsledky pro učitele, žáka a linii, když nejsme schopní udržet čistou samáju?

DKR: Důsledek je, že jsme nyní v samsáře a že v ní i nadále budeme zůstat. Začít něco tak významného a nebýt schopen vydržet až do konce, by byla myslím velká ztráta.

Kdo rozhoduje, zda je či není nová linie autentická a jak se to dělá?

DKR: Neexistuje žádná určitá osoba, která by to rozhodla. Mezi všemi, kdo chápou význam Buddhadharmy panuje obecná shoda o tom, že Buddhadharma musí být proti ego nikoli pro ego; proti zatemnění nikoli pro zatemnění. A že musí být v souladu s bódhičittou a nikoli v rozporu s bódhičittou. Musí být pro náhled prázdnoty nikoli pro náhled dualismu. Ve vadžrajáně se musí jednat o náhled čistého vnímání oproti nečistému vnímání.

Když je moudrost bytostně vlastní nám všem, proč je více ceněna moudrost předávaná učitelem „autentické linie“ než západním „neautentickým“ učitelem?

DKR: Moudrost mají všechny bytosti. Ale zde se jedná o otázku, zda ji někdo uskutečnil nebo ne, a zda má požehnání ji předávat nebo nemá. Není to vůbec otázka rasy nebo pohlaví.

Když jsou knihy Pemý Čhodrön nebo Jacka Kornfelda tak srozumitelné a snadné ke čtení, proč se musím namáhat se čtením „Klenotů Dharmy“ nebo „Slov mého dokonalého učitele“?

DKR: Když je vaší motivací číst pouze něco srozumitelného a vyhovujícího vaší mysli, není důvodu, proč byste měli číst něco jiného, než co tito autoři nabízejí. Ale jestliže je váš záměr následovat linii a studovat tantru, vstoupit na cestu, která je cestou vadžrajány, mahájány a hínájány, a překročit to, co tito dva západní, velmi významní a skvělí učitelé nabízejí, potřebujete studovat Dharmu hlouběji. Jsem si jistý, že by vám sami řekli totéž.

Odkud pochází zplnomocnění pravosti, které stanovuje autentickou linii?

DKR: Myslím, že pravost je prokázána tím, odkud pochází zdroj. Nemůžete si sami prokázat vlastní pravost. Pravost musí být prokázána zdrojem i podstatou toho, co chcete prokázat, například linii či Dharmu. Potvrzení pravosti linie nezačíná od vás, přichází od vašich mistrů a jejich mistrů, takže to oni ji musí prověřit. Musí říct: „Tento člověk je držitelem mých přenosů, a proto je tato osoba autentickým učitelem mé linie a já chci, aby tak byla respektována.“

Pokud se jedná o Dharmu, opět musí mít vše, o čem jsme diskutovali dříve; tzn. prvek Dharmy,

Sektářství vychází z našeho vlastního ega a připoutanosti k němu. Ve vztahu k Dharmě a k linii však ocenění vychází z našeho vlastního porozumění tomu, jak na nás Dharma působí a jak hluboce a významně transformuje naši mysl.

který může skutečně transformovat mysl, aspekty léku, který může opravdu proměnit a vyléčit nemoc nebo nevědomost a zmatení mysli. Pokud by tyto aspekty nebyly přítomny, pak by chyběl samotný základ pro to, aby mistři linie mohli kohokoliv potvrdit.

Proč je taková autentičnost více právoplatná než učitel, který proslul díky obecné chvále nebo popularitě?

DKR: Obecná chvála nebo popularita vzniká na základě učitelovy přitažlivosti a více či méně na základě toho, jak dobře dokáže mluvit nebo psát. Být schopný inspirovat lidi je jistě velkou dovedností, ale ten, kdo to dokáže, nemusí mít nutně úplné vzdělání v Dharmě, stejně jako přenos, zkušenost praxe, nebo bódhičittu.

Máme mnoho dobrých spisovatelů, jako např. skvělou autorku, která napsala Harryho Pottera. Ale být schopný inspirovat lidi a dokázat je zaujmout tím, co píšete, neznamená nutně, že to má všechny nezbytné prvky Dharmy.

Potřebujeme rozumět veškerému symbolismu při přenosech, abychom z těchto přenosů měli užitek?

DKR: Když byste mohli, bylo by to nejlepší. Bylo by skvělé tomu všemu rozumět, takže by otisk v mysli byl posílen pochopením. Ale pokud tomu tak není, i oddanost a určitý stupeň čistého vnímání a vědomí toho, že se zde odehrává něco velmi hodnotného, postačí.

Jak se naučit oceňovat naši vlastní linii bez náznaku toho, že by v nás klíčilo sektářství? Jak se vyhneme tendenci vyzdvihoval vlastní linii v porovnání s ostatními liniemi? Jak se vyhneme tendenci nahlížet naši linii jako tu, která je „nejvyšší“?

DKR: Sektářství vychází z našeho vlastního ega a připoutanosti k němu. Pokud se tak děje ve vztahu k Dharmě a linii, ocenění vychází z našeho vlastního porozumění tomu, jak na nás působí a jak hluboce a významně transformuje naši mysl. Můžeme být hluboce vděční, ale pokud je to ve vztahu k Dharmě a linii, nemělo by to být sektářské.

Protože sektářství vychází z ega, pak přestože jde o vztah k vaší vlastní linii, jejíž nauky nebo praxe chováte v nesmírné úctě a vážnosti, chyběla by tak vaší praxi hloubka toho, jak by měla vypadat, co by měla představovat, nebo jak by měla fungovat – totiž jako lék na vyléčení ega.

KOLEKTIV

NADACE
DHARMASHRI

Prezident

Jetsün Dechen Paldrön

Tajemnice

Jeannie Pickett

Členové

Geoff Picus
Helen Berliner
Judy Wolfer
Ani Drolma Chödrön
Ani Damtshö

MAGAZÍN DHARMA
DHRIŠTÍ

Ředitelé

Jetsün Khandro Rinpoche
Jetsün Dechen Paldrön

Tajemnice

Jigme Chödrön

Spolupracovníci na třetím vydání

Linda Fisher
Zuzana Dankova
Andre Csapo
Lama Stamatis Politis
Lama Katerina Loukopoulou
Kuan Hui Chew
Ming Yao
Berenice Font
Cinthia Font
Elsebeth Kristensen
Pema Chödrön
Valérie Boisse
Christiane Coppex
Joanna Grabiak Pasiok

Magazín Dharma Dhrišti

Magazín Dharma Dhrišti – Z pohledu Dharmy, byl založen s přáním poskytovat zamyšlení, informace a názory některých z nejvýznamějších současných učitelů tibetského buddhismu na nejrozličnější aktuální a důležitá témata Buddhadharmy. Díky našemu týmu překladatelů magazín vychází v devíti různých jazycích.

První vydání Magazínu Dharma Dhrišti bylo zveřejněno v červnu 2009, a druhé vydání následovalo v listopadu téhož roku. Srdečně vás zveme ke čtení prvních dvou vydání:

Dharma Dhrišti – První vydání

Dharma Dhrišti – Druhé vydání

NAŠÍM CÍLEM JE PŘINÁŠET VYJASNĚNÍ & ODPOVĚDI

Cílem Dharma Dhrišti je přinášet odpovědi na nejčastěji kladené a diskutované otázky ohledně různých aspektů tibetského buddhismu a zároveň pomoci studentům buddhismu získat vhled do moudrosti nadčasového Buddhova učení. Také doufáme, že se díky moudrosti těchto velkých mistrů podaří vyjasnit či vyvrátit určitá nedorozumění a nepřesné informace o Dharmě.

NÁŠ PANEL VÝZNAČNÝCH UČITELŮ

Hluboce si vážíme laskavosti a štedrosti mnoha učitelů, kteří ochotně přijali naše pozvání do panelu učitelů Dharma Dhrišti. Naše upřímná vděčnost a oddanost patří všem těmto učitelům –

Jeho svatost Sakja Trizin

J.E. Gošir Gjaltsab Rinpoche

Jeho svatost Gjalwang Karmapa

J.E. Dzongsar Khjence Rinpoche

Ogjen Trinlej Dordže

J.E. Dzigar Kongtrul Rinpoche

Kjabdže Dilgo Khjence Jangsi

J.E. Dzogčhen Ponlop Rinpoche

Rinpoche

J.E. Tsokni Rinpoche

Kjabdže Khamtrul Rinpoche

J.E. Tulku Pema Wangjal Rinpoche

Ctihodný Samdong Rinpoche,

J.E. Sogjal Rinpoche

ministerský předseda Tibetské

J.E. Neten Čhokling Rinpoche

exilové vlády

J.E. Jangsi Tulku Ugjen Rinpoche

Jakékoliv otázky či připomínky ohledně Dharma Dhrišti prosíme
posílejte na mindrollinginternational@gmail.com